

שרת התרבות והספורט, חה"כ מיירי רנב, הגיעה השבוע לביקור בעיר האבות יחד עם ראשי רשויות מכל הארץ החברים בפורום ערי הפיתוח בליווי ראש מועצה מקומית קריית ארבע מלאכי לוינגר.

ישע

495

שלנו

495 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ אלול תשע"ז | 49 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

שואקי בבית אל

8

אהבת קדומים

6

עדנה בן בשט

4

הרב אמיר אדוני
ראש אולפנת בני עקיבא 'צפירה'

על הפרשה - כי תצא

ההקשבה - תנאי חיוני להצלחה בחינוך

בחסטאיו של בן סורר ומורה, יש לברר, מדוע לא הוזכרו הזלילה והסביאה גם בפסוק י"ח, שם הגדירה התורה את אישיותו ומהותו של בן סורר ומורה, כילד שאיננו שומע בקול אביו ובקול אמו?
נראה, כי אחת המטרות המרכזיות, שרוצה התורה ללמדנו, בעניין פרשיית בן סורר ומורה היא עד כמה דומיננטי ומשמעותי הוא חוש השמיעה של האדם. התורה מזכירה את עניין השמיעה ארבע פעמים בפרשיית בן סורר ומורה ובשיאה של הפרשייה, מצווה התורה את בני עירו של בן סורר ומורה לדרגום אותו באבנים. אך בנוסף לכך, קיים ציווי על כל ישראל לשמוע את הסיפור של בן סורר ומורה: "וכל ישראל ישמעו ויראו".

רשיית בן סורר ומורה, המופיעה בתחילת פרשתנו, הינה פרשייה מעניינת ומאתגרת ביותר, בעיקר מבחינה חינוכית. כאשר אנו מוחפשים אחר ההגדרה המהותית, המאפיינת בן סורר ומורה, אנו נתקלים בקושי מסוים. בפסוק י"ח, מציינת התורה בפירוש, כי בן סורר ומורה הוא ילד אשר "איננו שומע בקול אביו ובקול אמו". מאידך גיסא, בפסוק כ', כאשר הוריו באים לבית הדין, כדי להתלונן על התנהגותו של בנם, אומרים הם לדיינים: "איננו שומע בקולנו זולל וסובא".
ראשית, יש לשאול, מהי מטרת התורה בתוספת המילים: "זולל וסובא"? בנוסף, אם אכן הזלילה והסביאה מהוות חלק מהותי

על אף שקיימים מספר לא מבוטל של טיעונים משפטיים התומכים בזכותה של מדינת ישראל לבנות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן, יש עדיין משפטנים ופוליטיקאים שממשיכים להגדיר את ההתיישבות היהודית באזורים אלה "לא חוקית". קריאות אלו מחלחלות לשיח הישראלי והבינלאומי. השבוע בישעמדה - על איזה חוק מדבר השמאל והאם ישראל באמת מפרה אותה?

המשך בעמוד 3

המשך בעמוד הבא

תחילת השיחה	סיום השיחה	תחילת השיחה	סיום השיחה
ירושלים 18:02	כניסה 18:17	יציאה 19:16	חברון 19:14
תל אביב 18:22	שכם 18:19	19:19	באר שבע 18:13
חיפה 18:13	19:18		

ישיבת עמדה

סט מפות המתאר את תולדות מדינת ישראל במזרח התיכון וכולל עובדות ונתונים המוכיחים את הזיקה ההיסטורית, הבעלות המשפטית והחשיבות של ההתיישבות והשליטה ביהודה ושומרון.

ועכשיו במחיר מסובסד ובהוצאה חדשה!

מציגים את האמת כחול על גבי מפה!

להזמנות
052-5665052

אינם תואמים למקרה הזה. מאידך, הצלב האדום מסרב לפתוח את הארכיון ולהסביר את עמדתו. התנהגות זו מנוגדת לכל נורמה משפטית מקובלת ונראית כגישה מוטת פוליטית.

ראוי לערוך דיון ציבורי בנושא, אולם הצגת הדברים כאילו ההתנחלויות אינן חוקיות זהו שקר גס, החוטא לאמת המשפטית והמוסרית. לצערי, גם התוקפים אותנו פוליטית יודעים את האמת הזו ומתעלמים ממנה ביוזעין.

במצב הגיאופוליטי שנוצר במזרח התיכון, בו מדינות ערביות מתפרקות ומדינות אחרות משתפות פעולה עם ישראל, יכולה ממשלת ישראל לאזור עוז ולהבהיר את עמדתה באופן חד משמעי, כדי למנוע מקרים נוספים של הריסת בתים בטיעון הבלתי רלוונטי של "אי חוקיות", כדוגמת הבתים בנתיב האבות. נכון יהיה לנקוט בצעדים אסטרטגיים שיקבעו את המעמד החוקי של יהודה ושומרון, כפי שעשתה באומץ רב ממשלתו של מנחם בגין, שהחילה את ריבונותנו ברמת הגולן.

(הטור פורסם השבוע בעיתון 'הארץ')

לפני שבועיים קבעו שופטי בית המשפט העליון כי 17 הבתים שנבנו בלב גוש עציון ב"דרך האבות" צריכים להיהרס משום שעל פי קביעת בית המשפט הם נבנו ללא ההיתרים הדרושים, מבלי שהליכי התכנון הושלמו ומעמד הקרקע הוכרע. עבור המשפחות שגרות שם מדובר בהחלטה קשה. בתים שבנו במיטב כספם וביגיע כפיהם צריכים להיהרס. הכאב על החלטת ההרס מתעצם לנוכח העובדה שמדינת ישראל הצהירה שהיא עומדת להסדיר את הבתים ובעיקר לנוכח פסיקות אחרות בנושא הבניה הבדואית שם השופטים מנסים בכל כוחם למנוע הרס. עבור ארגוני השמאל מדובר בחגיגה. לטענתם זו ההוכחה שכל מפעל ההתיישבות אינו לגיטימי. הטענה שההתנחלויות הנין בלתי חוקיות הרימה שוב ראשה.

הטוענים, ככל הנראה, לא למדו את ברייתא דרבי ישמעאל שניסח את שלוש עשרה המידות בהן נדרשת התורה. בין היתר אמר רבי ישמעאל: "כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא".

הבתים בדרך האבות יושבו כחלק בלתי נפרד מגוש עציון, שמעמדו מובטח ומוסדר. בא בית המשפט העליון וקובע בהחלטה שערורייתית שבתים אלה אינם חוקיים. אך למעשה, קביעה זו גם מאשרת את מעמדם החוקי של מאות אלפי בתים אחרים ביהודה ושומרון. למרות שישנם טיעונים משפטיים כבדי משקל שתומכים בזכותם של יהודים לבנות ביהודה, שומרון ובמזרח ירושלים, יש מי שממשיכים להגדיר את הקהילות היהודיות שמתגוררות באזורים אלה "לא חוקיות" ו"לא לגיטימיות".

אך מהו הדבר ה"לא חוקי" הזה, ומי החליט שישארל אשמה בהפרתו? החוק הקובע לעניין זה נקבע באמנת ז'נבה הרביעית, שהיא מקור חשוב לחקיקה בינלאומית והומניטרית המחייבת את המדינות החתומות עליה. האמנה נכתבה אחרי מלחמת העולם השנייה, בצל השואה, במטרה להגן על חפים מפשע בתקופת מלחמה. המקור היחיד שעליו מתבססים המשפטנים והפוליטיקאים שטוענים שההתנחלויות אינן חוקיות הוא סעיף באמנה האומר שלמדינה כובשת אסור להעביר את האוכלוסייה שלה לשטח הכבוש. מכאן, לטעמם של מתנגדי ההתיישבות היהודית ביו"ש, שהעברת אזרחי ישראל להתנחלויות בשטח כבוש היא עבירה על החוק הבינלאומי. הטיעון הזה שגוי מיסודו ונועד לנגח את מפעל ההתיישבות ביו"ש. איסור זה, על העברת אוכלוסייה, נחקק בימי מלחמת העולם השנייה על מנת למנוע ניסיונות להעביר בכוח אוכלוסייה של הכובש אל השטח הנכבש.

דבר זה אינו נכון ביהודה ושומרון. האוכלוסייה היהודית עברה לשם לא בכוח אלא מרצונה החופשי והיא נאבקה להגדלת הבניה שם. בנוסף, חשוב לזכור שלישראל יש זכויות משפטיות, מוסריות והיסטוריות. לא מדובר בכיבוש של מדינה זרה על שטח שאין לה כל זיקה אליו. מעבר להיסטוריה ולזכויות התנ"ך המוכרות, שטחי יו"ש מעולם לא היו בריבונות ירדנית. חוץ מבריטניה ופקיסטאן כל מדינות העולם לא הכירו בריבונות הירדנית. גם מדינות ערב לא הכירו בריבונות ירדן על שטח זה.

יתרה מכך, שטח זה יועד על ידי חבר הלאומים לבניית בית לעם היהודי. מדינת ישראל, מתוך מלחמת מגן, תפסה שטח שלא היה נתון בידי שום מדינה אחרת ושנועד מלכתחילה לבניית המדינה היהודית. מעמדה החוקי של פלשתינה, שהייתה אמורה להיות "הבית הלאומי של היהודים", נקבעה על ידי חבר הלאומים (1920), בהסכמי סן רמו (1920) והמנדט הבריטי, ואושר על ידי הקונגרס האמריקאי. בהעדר חוקים אחרים, חוקים אלה תקפים עד היום. אולם, האו"ם והצלב האדום חולקים על כך, אבל אינם מציינים למי שייכים שטחים אלו. משפטנים ידועי שם, אנשי מדע המדינה וממשלות ישראל דחו את הטיעון ל"אי חוקיות" של ההתיישבות ביהודה ושומרון ואת הטענה שמדובר ב"כיבוש", בנימוק שתגאי אמנת ז'נבה הרביעית

בס"ד

בית כנסת היכל יהודה
 ע"ש יהודה-ליאון ומטילדה רקנאטי
 רח' בן חקמה 13 ת"א 6296917 | טל 03-6919210 | h.yehudab@gmail.com

הננו מתכבדים להזמין אתכם ל:

ערב לקראת ראש השנה

שיתקיים אי"ה
 ביום שלישי כ"ד באלול תשע"ו (27 ספט' 2016)
 בשעה 20.15 בדיוק

בתוכנית

תפילת ערבית

הרב יצחק לוי,
 שר החינוך לשעבר ויו"ר הועד המנהל במכללת "חמדת הדרום"

על: ועקדת יצחק לזרעו ברחמים תזכור

הרב שמואל זעפרני,
 ראש ישיבת המאירי וראש לשכת הרב מרדכי אליהו זצ"ל

על: לקום מחר בבוקר ולהתחיל מבראשית

כיבוד קל משעה 20.00

בברכת כתיבה וחתימה טובה
 ועד בית הכנסת

הערב מוקדש לע"נ
 חבר ועד ביה"כ"נ יעקב בן הדור ז"ל
 נפטר א' ראש השנה תשס"ה

כניסה חופשית | כניסה מוזלת (באשראי) משעה 20.00
 לפרטים: יוסי 052-8908518 | בחניון בן סרוק 3 פינת ארלוזורוב

פסיכולוגית. אין ספק, שכל חושי האדם הם חיוניים ביותר, אך מסתבר שחוש השמיעה, בשונה מחוש הראיה, מאפשר תקשורת הרבה יותר טובה בין אנשים, ובוודאי כאשר מדובר בקשר בין הורים לילדים.

נראה כי הסיבה המרכזית להפיכתו של הילד להיות בן סורר ומורה נעוצה, בעיקר בעובדה, שלא שמע בקול הוריו. הילד הגיע למצב של חוסר איזון חמור בהתנהגותו כלפי הוריו ובכלל כלפי כל אדם. עולה מדברינו, כי תנאי חשוב ובסיסי להצלחה בחינוך הילדים הוא ליצור אצלם מציאות של הקשבה. ילד הלומד להקשיב ולשמוע בקול הוריו, הוא בעל סיכוי גבוה לגדול ולהתפתח בצורה טובה, כאדם שיועיל למשפחתו ולחברה כולה.

המתייחס לילד שמבחינה משפטית איננו אחראי על מעשיו, נוגעת דווקא לחוש השמיעה וכי אין מדובר בפסול הקשור לחוש הדיבור או הראייה, שם נחשב האדם לכשיר ואחראי על מעשיו מבחינה משפטית.

המהר"ב "חידושי אגדות" עוסק בחיוניותה של השמיעה ועל החשיבות שבשמירה על "ערוץ פתוח" עם העולם החיצוני, כדי לשמור על קשר קבוע עם מה שקורה בעולם וכדי לקלוט את כל הרשמים המיוחדים הקיימים בעולמנו ואשר בסופו של דבר, הופכים אותנו לבני אדם פקחים ואחראים על מעשינו.

העובדה שיש לנו שתי אוזניים, אחת מכל צד, מלמדת על האזון שהיא יוצרת אצל האדם, גם מבחינה פיזיולוגית וגם מבחינה נפשית-

אמנם, אין ספק שחלק מהותי מההוויה של בן סורר ומורה נעוצה בעובדה שהוא זולל וסובא, אך לפי פשט הפסוקים עובדה חמורה זו היא בעצם השלכה או תוצאה משנית לעבירה החמורה יותר, שהיא איבוד כוח השמיעה ואי הציות לציוויים של ההורים.

נחיצות וחשיבותו של חוש השמיעה בא לידי ביטוי משמעותי מאוד במסכת בבא קמא, שם מלמדנו רבא כי אדם הפוגע והמזיק אחד מאיבריו של חברו, חייב לשלם לו את דמי הנזק, על פי הערכה המתייחסת לנזק שנגרם לניזק. לעומת זאת, אדם המזיק את חברו באוזנו וכתוצאה מכך הופך אותו להיות חירש - משלם את דמי כולו. בנוסף, יש לציין, כי הביטוי חרש שוטה וקטן,

עד כאן עפרה שובת

באים כולנו

ביום שלישי כ"ד באלול 27.9.16

נשבות מלימודים ומעבודה ונתייצב כולנו ב-9:00 בבוקר מול ישיבת הממשלה בירושלים ונדרוש מראש הממשלה והשרים להסיר את טבעת החנק מעל עפרה.

עפרה דורשת לא להרוס את ביתו של תשע משפחות

עפרה דורשת צדק

עפרה דורשת לאפשר לחייל יהודה הישראלי לשוב ולהשתקם בביתו בעפרה

נתניהו שקד לינדמן עפרה דורשת להיות חוקית

לפרטים: 050-5807378

חפשו את 'עפרה' בפייסבוק

עמוס אהרונף יושב על מכסה הברז הראשי שהוביל מים לברכה במצודה, וצופה על היישוב

אירובית/עמוס אהרונף

// מראיינות: דוד אדרי, הלל אקרמן ורתם גאלדור

זוית הראייה לפעמים תלויה בגיל

לפני שעלינו למקום בו התכוונו להקים את היישוב, ביקרנו בו פעם או פעמיים במסגרת ביקורים שארגן הגרעין, ובכל זאת לא ממש הכרנו את החברים שהתעתדנו לחיות עמם. רובם היו ממתפללי בית הכנסת "דובב עוז", רמת-גנייס, ואילו אנו באנו מתל-אביב. באותם הביקורים, באנו לכאן, וכל שראינו היה מצודה, גבעות יער. הכול היה ריק לגמרי. ידענו שהמצודה תשמש אותנו למגורים בשלב הראשון, וחוץ מהפרט הזה, כל היתר היה בבחינת נעלם אחד גדול. התמיכה מצד משפחתנו הייתה חלקית: הוריי התלהבו ואף אמרו שלו היו צעירים יותר, היו מצטרפים אלינו, אך הוריי של רפי - הסתייגו. כשהגענו, התברר להפתעתנו שהמצודה מחוברת לזרם החשמל של חברת החשמל המזרח ירושלמית, מה שאין כן לגבי מים וביוב. אינני משוכנעת שברגעים הראשונים הבנו באמת מה זה אומר, אבל נראה שהאימות שלנו דווקא הבינו. הן החלו לבכות ולקונן: "למה באתם? מה חסר לכם? יש לכם דירה?"

חדר אחד - שתי משפחות

מלבד הגרעין החילוני, עלינו למקום כ-18 משפחות דתיות והתמקמנו במצודה. המצודה, כשמה כן היא, הייתה מצודה בריטית שנבנתה לצורכי ביטחון, וכללה חדר מפקד, חדר מעצר, חדר חקירות, אורות סוסים וכד', וכעת היינו צריכים להסב אותה למגורי משפחות. מספר החדרים במצודה היה ניצול מקסימלי של כל חדר וחדר. אם אפשר - למשפחה אחת. אם אי אפשר - ליותר מאחת. אנחנו השתכנו בקומה השנייה, במחציתו של חדר מקורי. מעבר ליקיר' שהיה עשוי ארבעה ארונות, בחציו השני של החדר, שוכנה משפחת אהרונף. שכנות 'צפופה' למדי. פרטיות? אין. כדי לשוחח בפרטיות, מבלי שכל מילה תגיע לאוזני השכנים, אין מנוס מלצאת החוצה. "אין מנוס", שחבנו בלבנו, "אבל זה המחיר", שכנענו את עצמנו בהיגיון הפנימי של המצב. יעל אליצור, שהיא ואישה אחר הגיעו לברקרו באחד הימים, לא השתכנעה: "אוי סותר את ערכי המשפחה!" פסקה, מזועזעת ומתקשה לעכל את המציאות שנגלתה לנגד עיניה, "זה מנוגד להלכה".

נפרדים

הקבוצה החילונית לא עלתה כמשפחות. הנשים והילדים נותרו במקומם, ורק הגברים הצטרפו, אבל גם הצטרפות הזאת הייתה 'בעירבון מוגבל': במשך השבוע הם כמעט ולא הגיעו לכאן, ורק בסוף השבוע נכוחתם הורגשה במקום. בין הקבוצות נוצרה מתיחות, וזו התפתחה למריבות לא נעימות. מכל מקום, כיוון שעלינו למצודה במרחשוון, מי שעזר להם להחליט לפרוש היה מזג האוויר. אט-אט החלו חברי הגרעין החילוני לעזוב. החורף לא היה קל, ובהצטרף אליו האווירה המתוחה, הם בחרו ללכת איש-איש לדרכו. בחלוף חודשיים-שלושה מאז עלייתנו, עזבו כולם, ומשני הגרעינים שהיינו, נותר אחד. עזיבתם אפשרה לנו 'להתרווח' מעט ולהתפרש גם לחדרים שהתפנו. נפרדנו ממשפחת אהרונף. השארנו להם חדר קצת יותר גדול שהם ושלושת ילדיהם היו זקוקים לו, ואנו זכינו בחדר - קטן אך פרוטי - משלנו בקומה התחתונה של המצודה.

נקודת המפנה - הרצח

זמן קצר לאחר העלייה, בחודש אדר, נרצח בשערי היישוב נהג אוטובוס. הרצח הסעיר את כולם ויצר משבר גדול. חלק מן המשפחות החליטו לעזוב, ובמקום נותרו שמונה משפחות בלבד. התחושה הייתה קשה. הרגשנו שאנחנו 'על סף סגירת העסק'. חנן פורת הגיע אלינו וניסה לעודד אותנו ולאמץ את ידינו. בישיבה לילית דרמטית, הוא דיבר אתנו על החשיבות שיש להחזקת המקום ובדבריו הצליח להפיח בנו כוחות. עיקר הכוח היה טמון ב'חד'. כל המשפחות שהיו, התחייבו לעצמן וזו לזו: "עד הקיץ - נשארים!". פירוש ההתחייבות הזאת היה לא רק שאיש לא יעשה צעד בכיוון עזיבה, אלא שאיש לא יעלה את הנושא על סדר היום. עד הקיץ - לא חשוב מה קורה כאן - אין דיבורים על עזיבה ואין יכוחים. כולנו כאן. יחד. בהמשך אותה השנה, לקראת פסח, הצטרפו אלינו כמה משפחות, ובקיץ הרחבנו את שורותינו הרחבה נוספת.

יש מי שגר ב...

כחמישה חודשים המתנו לחוות הדעת של היועץ המשפטי לממשלה אהרון ברק, שהכריע בסופו של דבר כי אפשר לבצע 'תפיסה צבאית' באזור המצודה לאור העובדה שאין כל ראיות לעיבוד אדמות האזור בעבר ושלא מדובר בשטח פרטי. המבוכה וחוסר הבהירות מצד הממשלה לגבי עצם הלגיטימיות של עלייתנו על הקרקע קיבלו גושפנקא משפטית. הרגשנו שהקרקע שתחת רגלנו

התייצבה. כיוון שנשאנו עינינו ליישוב הקבע בגבעת החובלתא, שלחנו את הטרקטורים לשם להתחיל בהכשרת השטח ובהכנת המגרשים לבנייה. אז קפץ עלינו רוגזו של 'עזר כנגדנו', הלא הוא שר הביטחון עזר וייצמן. באותה עת הוא שהה בארה"ב במסגרת שיחות תהליך השלום עם מצרים. וייצמן ראה בצעדנו גורם מעכב והורה להפסיק את העבודות ביישוב לאלתר, ואף הוסיף איום ש"אם המתנחלים יקבלו אישור, אני מסיים את השיחות, חוזר הביתה ומתפטר!". העבודות הופסקו, ואנו בתגובה, הכרזנו על 'שביתת שבת בירושלים מול בית ראש הממשלה מנחם בגין'. שוב נדרש פרופ' אהרון ברק לבדוק את נושא הבעלות על האדמות והפעם באזור שעליו היה צריך לקום יישוב הקבע.

אצלנו בחצר

לנוכח המצב המעומעם שבו היינו שרויים, ייחלנו ליד מושטת, לצוהר קטן שייפתח לנו, ויפיח בנו תקווה למרות כל הדלתות שנעולות בפנינו. והיד הושטה: שר החקלאות מר אריק שרון הופיע בחצר המצודה עם עוזרו אורי בר-און, שניהם מלווים בפמליה נכבדת המונה עשרות אנשים, ביניהם מהנדסים וקבלני בניין. שרון הציע להתיישב בינתיים במקום שלגביו אין ספקות - בחצר המצודה. הוא הורה לאנשי המקצוע שבאו עמו להכין ללא שהות תכנית מתאר של החצר שתכלול סימון מדויק של המקום שבו יוצבו האסבסטונים, ויפורטו בה תשתיות של מים, חשמל וביוב. הלא ייאמן קם והיה. העבודות החלו מיד, ובצאת פסח תשל"ח הגיעו ליישוב 12 מבנים, ועד סתתיים הכשרת המגרשים, הם הועמדו מצפון למצודה. המקום נראה כמו מגרש חניה, אלא שבמקום כלי רכב עמדו במקום מבנים. את שלב המעבר המכונן לאסבסטונים בסופו של 'החופש הגדול' לא אשכח. גודל הבית לא עלה על 48 מ"ר, אבל בעינינו הוא היה לא פחות מווילה מפוארת: שני חדרים, מטבח, שירותים ומקלחון פרטיים! מי צריך יותר? תחושת יום חג אפפה את כולנו. אפילו צאיגות התקשורת, בדמות כתב החדשות התל-אביבי יגאל גורן, הגיעה לכאן לסקר את האירוע, ופרק חדש החל. ההרחבה הזאת אפשרה לכעשרים משפחות חדשות להצטרף אלינו ביניהן קבוצה של עובדי התעשייה האווירית ומרצים מאוניברסיטת בר-אילן ומהאוניברסיטה העברית בירושלים, והחשוב מכול - התגבורת הצעירה שכללה כשבעים ילדים! גם אם לא ביטאנו את המילים במפורש, הן התרוצצו במחשבותינו: "סוף-סוף התגברנו על בעיית הקיום. הפכנו ליישוב של ממש".

באדיבות עמותת אהרונות

הגננת צילה שילוני וילדי הן הרב-גילאי (מגיל שנתיים ועד שש שנים) על רקע המצודה

שמאפשרת לכל אחד ואחד לממש את עצמו בתוכה. השמחה והסיפוק צצים ועולים כל הזמן: שתי משפחות שמתחתנות ביישוב, דור רביעי שגדל לעינינו - כל אלה הם חוויה שכמה שננסה לתארה במילים - לא ממש נצליח.

מהיישוב שלנו אלא מכל יישובי בנימין, ויזמות נוספות. הדבר אמור בחיי הציבור אך לא פחות מכך גם בחיי הפרט. זכינו לגדל משפחה בקהילה, להביא לכאן את הוריי ולראותם חיים בשמחה לצד ילדיהם ונכדיהם, לחתן כאן בת ולראות את נכדיו גדלים לצדנו. לדאבון לבנו, בת מבנותינו, סיון ז"ל, עלתה למרומים בטרם עת ונטמנה באדמת המקום, ואף היא קושרת אותנו בעבותות ליישוב ולקהילה שרבים מחבריה זכו להכירה מקטנותה ומצטרפים אלינו בכאבנו על אבדנה. לזכרה הקמנו ביישוב אמפיאטרון שמשמש את התושבים באירועים מגוונים. אני חושבת שהדבר הטוב ביותר ביישוב הוא שבכל שלב ובכל זמן תמיד אפשר למצוא דברים שאפשר לעשות ולחדש. היישוב הוא כעין מעטפת

מה לעשות? לעשות!

המיוחד בחיים בקהילה הוא ההמשכיות. זוהי חוויה שלא נגמרת. הקהילה משתנה וגם כל פרט ופרט בה משתנה. וכמו שאנו משתנים, כך קורה גם למשמעות שאנו מוצאים בקהילה ובעשייה בה. לדוגמה: הדור שלנו, דור המייסדים, רוב חבריו כבר יצאו לנמלאות. הצרכים שלנו היום שונים מהצרכים שהיו לנו בעבר ומהצרכים של הדור שבא אחרינו שחי כאן היום. העשייה בתקופת ההקמה ברורה יותר, אבל אחרי שהיישוב הפך לעובדה קיימת - לעתים מנקרת בראש הצעירים השאלה: "ההורים כבר עשו הכול, הכול מסודר כאן, ומה נשאר לי לעשות?" וכשחושבים - מוצאים! כך קמו הגמ"ח ע"ש שרה לישה, שמדי חודש בחודשו מחלק מזון למשפחות נזקקות לא רק

אמנה בתי

שאג נטלי
בניית ושיפוץ בתים

הבית

הקהילה

אכלוס מייד!

יחידות ענקיות עד 180 מ"ר

1,000,200 ₪ מחל-מי

הפארק

יש שחר אמנה המחיר צמוד למדד 16.7 | ט.ל.ח.

עלי פותחת לך דלת חדשה

פרויקט עלי על הפארק נותן לכם הזדמנות לבית במחיר שלא יחזור

דירות אחרונות בפרוייקט

רגע לפני השנה החדשה פרוייקט עלי על הפארק נותן לכם הזדמנות לבית משלכם עם תשואה יפה. דירות דופלקס ענקיות במחיר שלא יחזור. הישוב עלי נמצא במרחק 10 דקות בלבד מאריאל 50 דקות מתל אביב ומירושלים.

שלמה 052-8109575

מרכז מידע אמנה | **1-800-260-240** | www.amana.co.il

אהבת קדומים

שקוראים לו הפגנה אבל לנו לא ממש חשוב על מה. משפחות חדשות שמגיעות כל הזמן. כל שבוע ילד חדש בגן, ילד חדש בכיתה. והאשקוביות, איזו פריצת דרך. עידן חדש, הבורגנות בהתגלמותה.

היתה זו ילדות עם התרוממות רוח, עם להט עשייה ויצירה ובראשיות. כמעט לא היו לי לבובות ולא סרטים והצגות, לא היו גני שעשועים משוכללים וברית שחיה פגשתי לראשונה בכיתה ג', אבל מי צריך את כל אלה כשהחיים עצמם מלאים הרפתקאות ובעיקר משמעות. 40 שנה חלפו, המשימות עוד גדולות, האתגרים לא פשוטים, אבל היום כבר ברור מעל לכל ספק שהאנשים האלה היו שותפים לאחד מתנועות השינוי והעשייה הגדולות בתולדות מדינת ישראל, ושאת מפעל ההתיישבות המדהים הזה אף אחד לא יוכל למחוק מדפי ההיסטוריה.

עמוק, ובאוויר עמדה התרגשות גדולה של שותפות במשהו פלאי, שלא בגדר הטבע. באיזה מהלך ניסי שהיתה לי הזכות להיות חלק ממנו מבלי שממש הבנתי מה ואיך.

עמדתי שם על הבמה והזמנתי בזה אחר זה לדבר אנשים שהם באמת זן נדיר, שלא פחדו מהחושך המוחלט שכיסה כאן את כל הרי השומרון והעוז במצח נחושה ונגד כל הסיכויים להדליק כאן אורות ראשונים (הכפרים הערבים שהיו עד אז תחת שלטון ירדני עוד לא חוברו לחשמל) ובין לבין סיפרתי על הימים ההם מזווית הראייה של ילדה בת חמש.

זכרונות הילדות שלי קסומים והרפתקניים, כי הרי כילדה לא חוויתי את קשיי המבוגרים. לא הפריע לי כלל שהמים היו בברזייה והמקלחות משותפות בחוץ ואין מכונת כביסה, ולא כשישנתי בחדרון במחנה הצבאי ואחר כך בקרוואן פצפון ברמות שאין היום דברים כאלה.

כי היתה כל הזמן התרגשות באוויר בילדות הזאת. מים זורמים בברז זה יום חג, אוטובוס ראשון שמגיע זו סיבה למסיבה. חרסים שמתגלים בהמוניהם ומודבקים אט אט לכדים כמעט שלמים, ומעידים על חיים יהודים שנקברו אלפי שנים מתחת לאדמה וכמו חיכו לנו, ועכשיו מתעוררים לתחייה ומעוררים צמרמורת של התרגשות;

מבקרים מכל הארץ שמגיעים לתמוך ולהתפעל, הפגנה של שמאלנים. הצריפים מעץ ההולכים ונבנים והופכים לשכונת ה"ילות". המון פרחים בשלל צבעים - כלניות ורקפות ומסוטורי סלעים קסומים מסביב שהיו לי גן עדן של דימויות.

וחוג פסנתר לכולם כי האלמנט התרבותי היחיד שיש כאן הוא פסנתר ואין משהו אחר. גן ילדים מאולתר ובו חמישה ילדים על ספסל אחד, וטויל לירושלים

מיד כשעניתי ושמעתי את קולה הנחוש של שוש שילה, הבנתי שלא ממש אצליח להתחמק. ובכל זאת ניסיתי. "מה פתאום שאני אנחה", אמרתי לעוזרת המיוחדת של ראש מועצת קדומים, "למה שלא תנחי את?". "אבל את גדלת שם כשאני עוד הייתי שמאלנית ושנאתי מתנחלים", היא אומרת לי, והמשפט הזה שלה כמו פתח בבת אחת תיבת פנדורה. יותר נכון תיבת אוצר. אז הסכמתי להנחות את חלקו הראשון של אירוע 40 שנה לקדומים החגיגי, אותו "מפגש רעים" שאליו הזמנתי ותיקי ההתיישבות.

היה מרגש לעמוד שם עם כל פורצי הדרך לשומרון, חלקם נראים ממש אותו דבר ורק כמה קמטים עמוקים חורצים את המצח, חלקם ממש התקשיתי לזהות; לפגוש את הגננת, והמורה לכיתה א', והאמהות של כל החברות. קדומים זה כבר לא ממש הבית שלי, בכיתה ג' כבר המשכנו הלאה לאלון מורה שלידי שכם, אבל זה המקום שבו התעצבה ילדותי וזכרונות הילדות הבראשיתיים והמתוקים שלי נחרתו עמוק עמוק בליבי.

ועמדתי שם על במת האבן שנראית כמו מסלעה טבעית, ושאותה בנו לכבודו של ראש הממשלה מנחם בגין, בין לילה, לפני שהגיע להבטיח ש"עוד יהיו הרבה אלוני מורה". מימיני המבנה המאולתר שהיה כיתה א' שלי (עם עוד חמישה ילדים לכל היותר), ומשמאלי בית הכנסת וגבעת הרקפות והכלניות.

אותה גבעה שבשלה רצתי נרעשת אל אבא לספר לו שטרקטורים עולים עליה והורסים את כל הפרחים. הייתי בטווח שאבא יתרעם כמוני, אבל למרות שכל כך אהב פרחים ונזהר בהם, ולמרות שהיתה זו הגבעה האהובה עלינו בטוילים הרגילים של שבת, הוא לפלאיתי חיך ואמר, אין ברירה, לפעמים חייבים להרוס כי בונים עוד מבנה בארץ ישראל. מכל אבן צץ לי זיכרון, מכל אדם צפו משפטים שנחרתו

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון

הזדקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדוד
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

מה יקרה

יום שלישי | 27 בספטמבר

מופע סליחות ענק בסוסיא הקדומה / כ"ה באלול 28 בספטמבר

משרד התרבות והספורט והמועצה האזורית הר חברון מזמינים אתכם ליהנות מהפקת מקור ייחודית לימי הסליחות בסוסיא הקדומה. בין האמנים שיגיעו להופיע בערב המיוחד: ליאור אלמליח, המדרגות, אודי דויד, שולי רנד וג'קי לוי. פתיחת שערים בשעה 19:30, מחיר כרטיס: 20 ₪. לפרטים ורכישה: 02-999-5000-37

ערב שיח וניגון "ליבי ער" בנוש עציץ / כ"ב באלול 25 בספטמבר

בערב יתקיים רב שיח בנושא תפילת נשים בהשתתפות: מלכה פיוטרקובסקי, שלומית רביצקי - טור פז ואביטל כהן ברנר. לאחר מכן, הופעתה של דין דין אביב ולהקתה לנשים בלבד. באולם מתנ"ס גוש עציץ בשעה 19:45. מחיר: 35 ₪ בהרשמה מוקדמת. לפרטים: 02-9937999

הופעה של חנו בן ארי בבקעת הירדן / כ"ד באלול 27 בספטמבר

בן ארי, מהשמות הבולטים והחמים כיום במוזיקה הישראלית, פתח בקריירת סולו מוזיקלית בהצלחה חסרת תקדים כאשר סינגל הבכורה שלו 'ממך עד אלי' ו'החיים שלנו תותים' זכו למיליוני צפיות ביו-טיוב ואינספור השמעות ברדיו הישראלי. בשעה 21:00 בהיכל התרבות בקעת הירדן, מחיר: 30 ₪. לפרטים ורכישה: 02-9941410

לראשונה בישראל שלושת היזמים הגדולים בשומרון באירוע מכירות חד פעמי

אירוע הנדל"ן הגדול בשומרון!

יום שישי כ' אלול 23.9 בקפה קפה אריאל | החל מהשעה 9:00

לפרטים והרשמה 052-3191902 | www.homeshomron.co.il

ארוחת בוקר בקפה קפה עלינו!

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

מטעם המועצה האזורית שומרון. לפני כ-3 שנים הוזמן חבר מועצת העיר המפסטד **ברוס בלייקמן** לסיור בשומרון והתרשם מהמפעלים ומהקהילות. החתימה על הצהרת ברית הערים התאמות כוללת הסכם בין שני הערים על חילופי תעשייה, תרבות, חינוך ועוד. **4** ראש המועצה **יוסי דגן** אמר לאחר האירוע: "זהו רגע מרגש ביותר עבורנו. ההסכם הזה שנחתם היום הוא לא רק נצחון נוסף על החרם ועל האנטישמיות שהוא מבטא אלא גם תקווה לעתיד טוב יותר עבור השומרון ועבור המפסטד".

מרקידים את בית אל ענק הזמר החסידי **יעקב שוואקי** הגיע למופע סיום הקיץ במועצה מקומית בית אל, כחלק ממסע הופעות בינלאומי לאלבטו החדש "מאמין בניסים". **שוואקי** הרקיד ושיח את הקהל הרחב במשך שעות ארוכות ואחד מרגעי השיא באירוע נרשם כאשר ראש המועצה **שי אלון** ירד עם **שוואקי** לקהל לקול תשואות האלפים שפרצו בריקודים סוחפים. **5** כבדו בנוכחותכם השר **אורי אריאל**, השרה **אילת שקד**, **הרב איתאל בר-לוי**, **הרב שבתאי סבתו**, ראשי רשויות ואישי ציבור נוספים.

עדות חותכת בבי"ס שדה כפר עציין נמצאה בשבוע שעבר עדות אילמת לקרב הקשה שהתחולל בגוש עציין לפני כ-70 שנה במלחמת השחרור. תושב כפר עציין, **יוני אוהיון**, מצא בגבעת הסלעים הסמוכה לכפר עציין סיכה שכתובה בערבית והביא אותה לאנשי בי"ס שדה כפר עציין. אנשי בי"ס פנו להיסטוריון הצבאי, ד"ר **יגיל הנקין**, שקבע כי מדובר בתג כתף של הלגיון הירדני שהיה בשימוש הירדנים עד שנת 1956. בתג צוין שמו של "הצבא הערבי". ככל הנראה, התג נותר שם מימי הלחימה על כפר עציין שהתרחשה בד' באייר תש"ח שם נהרגו רבים מתושבי המקום ומלוחמי הפלמ"ח שסייעו להם.

למען עמונה בבית הכנסת ביישוב. ביום תפילה מרכזי לציון שריפת בתי הכנסת בגוש קטיף השתתפו **הרב חיים דרוקמן**, **הרב יעקב אריאל**, **הרב זלמן מלמד** ורבנים נוספים יחד עם חה"כ **מיקי זוהר** מהליכוד וחה"כ **בצלאל סמוטריץ'** מהבית היהודי, שעלו בתפילה ובזעקה וקראו לחוקק את חוק ההסדרה. רבה של עמונה **הרב יאיר פרוק** אמר: "לא יהיה הרס נוסף של ישוב יהודי בארץ ישראל. אנחנו כאן כדי לקרוא בקול גדול שארץ ישראל שייכת לעם ישראל". **הרב דרוקמן** קרא לממשלה: "לא יכולתי שלא לבוא פשוט לזעוק נגד העוול ובעד הצדק. מי יהיוח מהרס המקום? חייבת להימצא דרך בכדי שלא יהיה עוול אלא צדק. שעמונה ומקומות אחרים יישארו על מקומם".

מפגש נהדר בהר אדר שר הבינו והשיכון חה"כ **יאב גלנט** ערך סיור במועצה מקומית הר אדר ונפגש עם ראשי מועצת יש"ע ליישובת עבודה והרמת כוסית לקראת השנה החדשה. **3** המפגש החל בתצפית אנדרטת הראל, כאשר לאחר מכן, התקיימה הרמת כוסית במשרדי המועצה המקומית הר אדר. יו"ר מועצת יש"ע **אבי האה** ברך את המשתתפים ואמר: "אנחנו מודים לשר **גלנט** על המפגש ועל העבודה המשותפת. אני מברך את המשתתפים ומקווה שבשנה החדשה תהיה תנופת בנייה רחבה בכל הארץ". ראש מועצה מקומית הר אדר **חן פליפוביץ'** אמר: "מכאן בהר אדר רואים את הארץ ואת המורשת של מדינת ישראל מהקמתה. אנחנו מקדמים בברכה את שר הבינו והשיכון, ויחד נפעל להמשך הבניה ביישוב ובאזור".

מזל תאומים מאות בני אדם התכנסו השבוע בעיר המפסטד בני יורק כדי לחזות בטקס החתימה על ברית ערים תאומות בין המועצה האזורית שומרון לעיר המפסטד. החתימה על ההסכם הינה תוצאה ישירה של פעילות דיפלומטית של כ-3 שנים

משטרה קהילתית ראשי מועצת יש"ע וראשי הרשויות ביהודה ושומרון נפגשו בסוף השבוע שעבר עם מפכ"ל משטרת ישראל רב-ניצב **רוני אלשיך** ומפקד מחוז ש"י ניצב **משה ברקת** לפגישת עבודה, אשר התקיימה במתחם משואות יצחק הישנה בגוש עציין. **1** בפגישה דונו נושאים הקשורים בבטחון האישי ביישובים כולל סקירה של השיטור הקהילתי, תרבות הנהיגה והתנועה בכבישי יהודה ושומרון, בנייה בלתי חוקית בשטחי C, אכיפה ותפיסה של עבריינים ועוד. רב ניצב **אלשיך** אמר במהלך הפגישה: "אני שמח להיות כאן היום. למשטרה יש שני תפקידים, לשרת ולהגן, ובמדינת ישראל יש גם את תפקיד בטחון הפנים. כרגע אנחנו שמים משקל על השיטור הקהילתי ואנו פועלים עם האזרחים כדי לתת מענה מותאם לכל סיטואציה על פי הסיבה שבה היא מתרחשת".

ממשלה דורשת הסדרה סגנית שר החוץ חה"כ **ציפי חוטובלי** סיירה השבוע בתשעת הבתים המיועדים להריסה ביישוב עפרה שבבנימין. **חוטובלי** התארכה בביתם של משפחת יהודה, הגרים באחד מתשעת הבתים, שם שוחחה עם בני הזוג **יהודה** ועם **איריס הישראלי** ותושבים נוספים. **2** לאחר מכן, ביקרה השרה בביתם של משפחת **הישראלי** המצוי כעת בשיפוצים שמטרתם התאמת הבית לצרכיו של בנם **יהודה** ומשפחתו, עליו שמעה סגנית השר סקירה מפיו של **יוני הישראלי**, דודו של החייל הפצוע. סגנית השר **חוטובלי**: "סיירתו ביישוב הפורח עפרה, ואני נחושה לעשות ככל שביכולתי שיישוב זה ימשיך לפרוח ולשגשג. הפתרון הטוב ביותר לעופרה, הוא חוק ההסדרה. זהו הפתרון הצודק והמוסרי ביותר. ושלא יימכרו לנו סיפורים - אין שום מניעה משפטית להעביר את חוק ההסדרה". בתוך כך התקיים השבוע כנס רבני הצינונות הדתית

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן **תמונות:** דובי רין, מירי צחי, כלנית דים, הלל מאיר, עמיחי מעטוף, יח"צ **הפקה:** יש שחר הפקות בע"מ
לתגובות: perla@myesha.org.il אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע** ביהודה ושומרון וחבל עזה רמת הגולן 55, ירושלים
 מועצת היישובים היהודיים טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
 www.myesha.org.il